

"אורות הפרשה" עלון פרשת השבוע כיתה קטנה אבל גדולה!

בס"ד ♦ שבת קודש פרשת דברים – ו' מנחם אב תשע"ד ♦ עלון 109

"שירי קטן מדברי גדולי. הוא יקר
ומעולה מדברי קטן אדם."
(אורח הגמיה י"ג)

העלון יצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קידוש השם הי"ד

הרצי"ה קוק - מדבריו לפרשת מטות מסעי

יש לחומש דברים שם מיוחד: 'משנה תורה'. חזרה של תורה, ביאור חדש של תורה. עם ישראל מתכוונן להיכנס לארץ, לביתו הטבעי, כמו שכתוב: "ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ", לכן התורה חוזרת ונשנית בהארה חדשה ובביאור חדש.

'משנה תורה' עניינו הוא תורת ארץ ישראל, ותורת ארץ ישראל היא לעילא ולעילא מתורת חוץ לארץ. היא תורה שמתבארת מתוך "אורא דארץ ישראל".

גדולי ישראל בכל הדורות דרשו בשבחה של תורת ארץ ישראל, ואף מן הראי"ה הרחיב רבות לבאר את מעלתה הנשגבה: "וזהב הארץ ההיא טוב, אין תורה כתורת ארץ ישראל" (מדרש רבה). בכל דור היינו צריכים לחבב הרבה תורת ארץ ישראל. וביותר אנו צריכים לזה בדורנו, דור הנבילה והתחיה, בן הזמן של האפלה והאורה, היאוש והגבורה. בשבילו אנו צריכים סם חיים דווקא מתורת ארץ ישראל. אנו צריכים להראות לו את האמת והבהירות שיש באוצרנו הא-להי, בדעותיה והגיונותיה של תורת אמת, ואת היפה והנשגב, הנעם וההוד שיש במצוותיה המעשיות, ובתיאור הליכות החיים כולם שעל פיה ובתוכה, כמה היא תורת אמת ותורת חיים גם יחד, – לזה צריכים אנחנו לטעום ולהטעים טעמה של תורה מעומקה ויסודה, וזה לא אפשר לחוש, להשיג ולהרגיש, כי אם בארץ ישראל".

"כל מה שהוא שגור ביחש של תורת חוץ לארץ במובן הפרטי, עולה הוא בערך תורת ארץ ישראל למובן כללי. תורת חוץ לארץ עוסקת בתקון הנפש הפרטית, בדאגתה לחומריותה ורוחניותה, לזיכוכה והתעלותה בחיי שעה וחיי עולם. אבל רק בתור נפש פרטית. לא כן תורת ארץ ישראל. היא דואגת תמיד בעד הכלל, בעד כללות נשמת האומה כולה. הפרטים הינם מתכנסים בקרבה בכללה, הם מתעלים בעילויה, מתעטרים בעטרתה, "עטרת תפארת לעמוסי בטן, שהם עתידים להתחדש כמותה ולפאר ליוצרים על שם כבוד מלכותו". גם אותו העילוי שמן הפרט לכלל, על כל מרחב התורה, ביחוד על מרחב הרעיונות של אמונה ויראת שמים באמת, גם זה עצמו הוא חדוש נשגב ונעלה של תורת ארץ ישראל".

[הראי"ה קוק, 'אורות התורה' יג, ב- ג]

למשפחת כיתה י/3 שלוחה ברכת שבת שלום

יו"ל ע"י כיתה י/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט תשע"ג כל הזכויות שמורות

הראי"ה השתדך עם בת-שבע אלטא בת הגאון האדר"ת רבה של פוניבז', ביום ג' לסדר דברים, כ"ט בתמוז ה'תרמ"ד, ונשאה ביום ג' לסדר מצורע, א' בניסן ה'תרמ"ו. מתוך כ"א החודשים שבין האירוסין לנישואין, את ה-ט"ז האחרונים, כפי עצת המיועד להיות חותנו, למד במקדש התורה בוולוז'ין, בהיותו בן תשע עשרה שנים. אל הישיבה הגיע בכ"ד בכסלו ערש"ק וישב- חנוכה, ה'תרמ"ה.

בישיבה שעמדה אז במרום פסגתה, בתקופת הזוהר שלה, כשאת ספסליה מילאו כארבע מאות תלמידים, מצא הראי"ה את טובי הצעירים, ברוכי הכשרונות, גדולי דור-העתיד, הגאונים: ר' משה מרדכי אפשטיין, ר' אברהם דובער הכהן שפירא, ר' איסר זלמן מלצר ועוד. כעבור שנים רבות העידו גדולי ישראל שלמדו עמו: "היו בישיבה עילויים מופלגים, אולם הוא היה משכמו ומעלה. הוא היה משהו מיוחד. ההערכה כלפיו הייתה שונה לגמרי, והמבט עליו היה אחר לגמרי" [מפי הגרא"ז מלצר]. "עוד בוולוז'ין ידענוהו כגאון וצדיק" [הגאון ר' אברהם דובער הכהן שפירא].

בישיבת וולוז'ין הביטו על "העילוי" הנפלא בהערצה ובחיבה, והגאון הנצי"ב זצ"ל שם את עינו באופן מיוחד על הבחור הזה שלא יחסר לו דבר. הנצי"ב, שהיה אחד מראשי הישיבות ומרביצי התורה הגדולים, הכיר בגדלותו של הבחור הזה, ואיתו יחד היה מכין את שיעוריו, שהרצה לפני גדולי חכמי הישיבה, שמתוכם היו אחר כך מאורות גדולים ומנהיגים בישראל.

משנת - הראי"ה זצ"ל

"מחלוקת הדיעות על דבר הדרכת הכלל, אם בזמן הזה שרבו פריצים נושאים דגל ההפקרות ביד רמה, ראוי להפריד את האומה; שהכשרים נושאי דגל שם ד' לא יהיה להם שום יחש עם פורקי עול הפושעים, או שמא כח השלום הכללי מכריע את הכל, כל עיקרה של פלוגתא זו באה מפני השפלות הכללית, שעדיין לא נגמרה הטהרה לגמרי ביסוד האופי של האומה מצד חיצוניות נפשה, והיא מיטהרת והולכת. אלה הכיתות יחדו הנן מדרגת שתים נשים זונות שבאו אל שלמה. הדיבור, הביאו חרב, נסיון הוא מחכמת אלהים שבמלכות ישראל. והזונה הראויה להדחות, המעלילה עלילות בשקר, היא הטוענת 'גזורו!'. ובהתמרמה מבלטת היא את אמיתת הטינא שבלב שהיא חשה בעצמה, שכל ענינה הוא רק 'גם לי גם לך לא יהיה, גזורו!'. והאם הרחמניה, אם האמת, אומרת 'תנו לה את הילד והמת אל תמיתוהו'. ורוח הקודש צווחת, 'תנו לה את הילד החי, היא אמו'.

[וממשיך הרב] "אין קץ לרעות הגשמיות והרוחניות של התפרדות האומה לחלקים. אע"פ שפירוד גמור, כהעולה על לב המנתחים האכזרים, לא אפשר, והיה לא תהיה. זאת היא ממש מחשבה של עבודה זרה כללית, שהננו בטוחים שלא תתקיים".

("שמונה קבצים", קובץ ב', פסקא רפג; "אורות", עמ' עג).

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד